

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันสังคมโลกได้มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านต่างๆ อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคม การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่กล่าวมานั้น ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในการพัฒนาคน เพื่อให้สามารถเผชิญกับปัญหา และเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาต้องยึดหลัก ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มุ่งเน้นให้มีการจัดการความรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ความรู้ ทักษะด้านคณิตศาสตร์ และภาษา รวมทั้งความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอย่างมีความสุข โดยต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน มีการฝึกทักษะ และปรับกระบวนการคิด การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหาผสมผสานความรู้ต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการเรียนต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ด้าน คือ การฟัง การดู การพูด การอ่านและการเขียน ทั้งนี้หลักสูตรได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 5 สาระ คือ สาระที่ 1 การอ่าน ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน สาระที่ 2 การเขียน ใช้กระบวนการเขียนสื่อสารเขียนเรียงความย่อความ

และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ สารที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดความรู้สึกลงในโอกาสต่างๆอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ สารที่ 4 หลักการใช้ภาษา เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ สารที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1-4)

ภาษาไทยอันเป็นภาษาเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษได้มอบไว้ให้กับคนไทยชาติไทยเป็นชาติที่มีภาษาใช้เป็นของตนเองมาจนถึงปัจจุบัน ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคม และเศรษฐกิจ ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2542 : 2) กล่าวไว้ว่า ภาษาไทยเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะเปิดประตูไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี

การสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กเริ่มเรียน เป็นการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาตามแนวธรรมชาติ ซึ่งเป็นการเรียนที่เน้นความสามารถด้านการฟัง-การพูดเป็นเบื้องต้น โดยการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเล่นและกิจกรรมต่างๆ ที่ทำให้เกิดความสุข โดยใช้ภาษาในระดับพื้นฐานง่ายๆ ในการเข้าสู่สังคมและการสื่อความ ตลอดจนเรียนรู้จำนวนที่เกี่ยวกับคน สัตว์ สิ่งของที่อยู่ใกล้ตัวในชีวิตประจำวันทั่วๆ ไปและคำกริยาแสดงอาการเคลื่อนไหวต่างๆ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความสามารถการสื่อสารด้วยภาษาไทยในระยะแรก (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2553 : 4) สำหรับทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียนนั้นมีความสำคัญเท่าๆ กันและมีความสัมพันธ์กัน ความก้าวหน้าของทักษะหนึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาของทักษะอื่นๆ ด้วย เช่น พัฒนาการทักษะการฟังจะส่งผลทางบวกต่อทักษะอื่นๆ ด้วย เช่น พัฒนาการทักษะการฟังจะส่งผลทางบวกต่อทักษะการพูดและการเขียน ผู้เรียนต้องเรียนรู้ภาษาพูดและภาษาเขียนอย่างถูกต้องด้วยการฝึกฝน การใช้ภาษาจะต้องเรียน ไวยากรณ์หรือหลักภาษา การสะกดคำ การใช้เครื่องหมาย

วรรคตอน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยจึงไม่แยกฝึกทักษะทีละทักษะแต่จะฝึกทักษะต่างๆ ไปพร้อมๆ กัน นอกจากนี้ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาพร้อมกับการพัฒนาความคิดและฝึกทักษะทางสังคมไปพร้อมกัน เพราะภาษาเป็นสื่อของความคิด ผู้เรียนที่มีความสามารถและทักษะในการใช้ภาษา มีคำใช้อย่างหลากหลายจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด ใช้ภาษาในการคิดกับเพื่อน กับครู กับบุคคลากรที่เกี่ยวข้องเป็นการฝึกทักษะทางสังคมและนำไปใช้ในชีวิตจริง การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สถานศึกษาต้องมุ่งดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เลือกรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมมีความหมาย พัฒนาความคิด ทักษะ ความสามารถ ความถนัดของผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพ ใช้เทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกระบวนการอื่นๆ ที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาคุณภาพด้านภาษาไทยของผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1-4)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั่วประเทศ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มีปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ มีจำนวน 79,358 คน คิดเป็นร้อยละ 12.45 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 จึงจัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยอ่านออกเขียนได้ครบ 100 เปอร์เซ็นต์ ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ขึ้นเพื่อสนองนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้ทุกโรงเรียนจัดการเรียนการสอนเน้นนักเรียนอ่านออกเขียนได้ 100 เปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดอนไก่อ่เดือนที่ผ่านมา พบว่ายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร นักเรียนยังมีปัญหาเรื่องการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ การใช้ภาษาไม่ถูกต้องเหมาะสม ขาดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นเด็กในวัยเริ่มเรียนที่เพิ่งผ่านการเรียนในชั้นอนุบาลมา ประสบการณ์ส่วนใหญ่อยู่กับการเตรียมความพร้อมทางด้านการฟัง การดู การพูด ขาดทักษะการอ่านและการเขียน ประกอบกับภาษาไทยมีพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดหลักเกณฑ์ทางภาษาที่ค่อนข้างยุ่งยาก การออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดหลักเกณฑ์ทางภาษาที่ค่อนข้างยุ่งยาก การออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องจึงส่งผลต่อการเรียนรู้ด้านภาษาของเด็กเริ่มเรียน โดยเฉพาะปัญหาด้านการอ่านและการเขียนซึ่งเป็นเรื่องยากสำหรับเด็กเล็กๆ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งได้จากรายงานการวิเคราะห์

ข้อสอบและการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคอนไก่อ่เถื่อน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ชัยภูมิ เขต 2 ปีการศึกษา 2557 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนอยู่ในระดับร้อยละ
51.35 ซึ่งยังไม่บรรลุเป้าหมายตามสมรรถภาพการอ่านผลสัมฤทธิ์ในระดับร้อยละ 60 และ
การขาดความเชื่อมั่นในตนเอง คือไม่มีความมั่นใจในการอ่าน ไม่มีความมั่นใจในการตอบ
คำถาม ไม่สนใจในการเรียน ไม่กล้าซักถามครูผู้สอน เมื่อพิจารณาและศึกษาปัญหาในการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยซึ่งผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ปัจจัยสำคัญที่เป็นสาเหตุของปัญหาในการเรียนรู้ภาษาไทยนั้นมา
จากตัวเด็กนักเรียน พบว่าแต่ละคนมีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นด้านความพร้อมทางด้าน
ร่างกาย จิตใจและสติปัญญา การดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครองตลอดจนสภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้ง
ในและนอกห้องเรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็ก (วิมลรัตน์, สุนทรโรจน์, 2549 : 31)
การจัดการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ครูต้องจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญา วิธีการเรียนรู้
ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนแต่ละบุคคลเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง การจัดการเรียน
การสอนในแต่ละช่วงชั้น จึงควรจะใช้รูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียน
การสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ
การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยการบูรณาการหลายๆ วิธีให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมี
ประสิทธิภาพสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในการดำเนินชีวิต

ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self – Confidence) เป็นคุณลักษณะที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วย
ให้คนสามารถทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ ช่วยให้บุคคลมีความเป็นตัวของตัวเอง
กล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ อย่างมีเหตุผลและกล้าเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ มีความ
มุ่งมั่นและสนใจในการทำงาน มีทัศนคติเชิงบวกต่อสิ่งที่ตนกระทำและพร้อมที่จะยอมรับผลที่
เกิดขึ้นด้วยความรู้สึกมั่นใจและภูมิใจตลอดจนสามารถควบคุมอารมณ์และปรับตัวให้อยู่
ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ถ้าบุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเองก็จะไม่เฉยเมยต่อ
สถานการณ์ต่างๆ ในสังคมของตน แต่จะเข้าไปมีส่วนร่วมตามสิทธิและหน้าที่ที่ตนได้
รับผิดชอบ ดังที่ เมทีนี ด่านยังอยู่ (2544 : 10) ได้อธิบายว่า การที่เด็กได้รับความสำเร็จจากการ
ปฏิบัติกิจกรรมหรือการกระทำต่างๆ อยู่เสมอ บุคคลยิ่งประสบความสำเร็จมากเท่าไร ย่อมทำ
ให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นเท่านั้น เมื่อบุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเองเขาจะรู้สึกว่าเขา
ไม่ได้อยู่ใต้อำนาจของผู้อื่น ทำให้ความยุ่งยากลำบากใจต่างๆ ลดลงไปหรือหมดไปอันเป็นผล

ให้มีความสามารถที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น สามารถรับฟังความคิดเห็นและคำนิยมของคนอื่น ๆ ได้ด้วย ผู้ที่มีความเชื่อมั่นจึงมีคุณลักษณะของบุคคลที่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ ดังนั้นความเชื่อมั่นในตนเองจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ทุกคนกล้าแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและการกระทำในทุกๆ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตตนและความอยู่รอดของสังคม ผู้วิจัยได้นำแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กเริ่มเรียน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ EKKE

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ EKKE เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับเด็กเริ่มเรียน เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กเริ่มเรียน เป็นการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาตามแนวธรรมชาติ ซึ่งเป็นการเรียนที่เน้นความสามารถด้านการฟัง การพูด เบื้องต้น โดยการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเล่นและกิจกรรมต่างๆ ที่ทำให้เกิดความสุข โดยใช้ภาษาในระดับพื้นฐานง่ายๆ ในการเข้าสู่สังคมและการสื่อสาร แต่ที่ผ่านมานักเรียนบางคนยังอ่านหนังสือไม่ได้ บางคนเขียนไม่ได้ บางคนไม่รู้จักพยัญชนะไทย บางคนยังแจกลูกสะกดคำไม่ได้ ทำให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้ถูกต้องตามหลักภาษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กเริ่มเรียนเป็นสิ่งจำเป็น และต้องจัดให้เหมาะสมกับความต้องการและพัฒนาการทางภาษาของเด็กจึงจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดี ขั้นตอนของรูปแบบการสอนภาษาสำหรับเด็กเริ่มเรียน (EKKE) มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ (Experience Building) โดยครูและนักเรียนร่วมกันเล่าและอ่านเรื่อง นักเรียนผลัดกันเล่าเรื่องที่ละฉาก นักเรียนแต่ละคนเล่าและอ่านเรื่องด้วยตนเอง เข้ากลุ่มแสดงบทบาทสมมติ ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาความรู้ (Knowledge Development) เป็นการให้นักเรียนรู้คำ จำคำ เข้าใจความหมายของคำ นำคำมาแจกลูกสะกดคำ นำคำมาแต่งประโยค และอ่านประโยคที่แต่งรวมทั้งคัดประโยคที่แต่งให้สวยงามและถูกต้องได้ ขั้นที่ 3 ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ (Knowledge Application) ขั้นนี้ครูให้นักเรียนลองอ่านเรื่องสั้นๆ เขียนเรื่องสั้นๆ และอ่านเรื่องราว นิทาน คำคล้องจองเขียนสรุปเรื่องและตอบถามจากเรื่องที่อ่านได้ ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล (Evaluation) เป็นขั้นที่ครูเป็นผู้ประเมินเป็นหลัก ซึ่งการประเมินการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเด็กเริ่มเรียน ได้แก่ การประเมินการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูดตามวิธีการประเมินตามสภาพจริง (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2554 : 119) การจัดการเรียนรู้แบบ EKKE เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม มีการปฏิบัติงานร่วมกัน ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ช่วยเหลือ

ซึ่งกันและกัน มีสื่อและเทคนิคการเรียนรู้ที่หลากหลายส่งผลให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ในการที่จะเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ

ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้นำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ EKKE ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถ ทางภาษาของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการฟัง การดู การพูด การอ่านและการเขียน มุ่งให้ผู้เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาไทยและมีความเชื่อมั่นในตนเอง ตลอดจนเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ภาษาไทยที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ EKKE ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ EKKE
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ EKKE
4. เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ EKKE

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ EKKE มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ EKKE มีความเชื่อมั่นในตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านดอนไถ่เดือน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 จำนวน 12 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ EKKE

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาไทยและความเชื่อมั่นใน

ตนเองของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ EKKE

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เนื้อหาจากหนังสือประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมุ่ง
ประสบการณ์ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง ว้าวของนิว ใช้เวลา
ดำเนินการสอน 10 ชั่วโมง

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านดอนไก่อ่เดือน
อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ EKKE หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็ก
เริ่มเรียนที่ใช้ทฤษฎีหลักการและแนวคิดที่หลากหลายมาจัดเป็นรูปแบบการสอน เช่น การสอน
ภาษาสำหรับเด็กการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บทบาทสมมุติ แผนผังความคิด กลุ่ม
ร่วมมือ เน้นความสามารถด้าน การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ มี 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นสร้างประสบการณ์ (Experience Building)
2. ขั้นพัฒนาความรู้ (Knowledge Development)
3. ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ (Knowledge Application)
4. ขั้นประเมินผล (Evaluation)

ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพของการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ EKKE
ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (E1/E2)

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้มาจากร้อยละของคะแนน
เฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมกระเรียนระหว่างเรียน การประเมินผล
งานนักเรียน และการทดสอบย่อย ในสัดส่วน 30 : 30 : 40 และได้คะแนนเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ
80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ได้มาจากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้หลังเรียน ซึ่งต้องได้คะแนนเฉลี่ยอย่างน้อยร้อยละ 80 ขึ้นไป

ดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index) หมายถึง ค่าที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นหลังเรียน โดยคำนวณจากคะแนนรวมจากแบบทดสอบหลังเรียนลบด้วยคะแนนรวมจากแบบทดสอบก่อนเรียนหารด้วยผลคูณของจำนวนคนกับคะแนนเต็มลบคะแนนรวมจากแบบทดสอบก่อนเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ EKKE

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาไทย หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ EKKE แบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ลักษณะการแสดงออกที่มีความเป็นตัวของตัวเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่แสดงออกด้านกล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ กล้าตัดสินใจอย่างมีเหตุผลและกล้ายอมรับผลจากการกระทำที่เกิดด้วยความเต็มใจ มีความรับผิดชอบและตั้งใจในการทำงาน สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นสุข มีความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาแบบวัดความเชื่อมั่นในตนเองขึ้นเป็นแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 อันดับ จำนวน 15 ข้อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ EKKE
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาไทยทั้ง 5 ทักษะ คือ การฟัง การดู การพูด การอ่าน การเขียน และมีความเชื่อมั่นในตนเอง
3. โรงเรียนได้แนวทางพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยและครูผู้สอนภาษาไทย ร่วมกับผู้สนใจนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ